

lade dette Billetsalgssted, overensstemmende med de almindelige Regler, vente nogen Tid, indtil der er Chance for, at Trafikken kan naa en saadan Størrelse, at Oprettelsen af en Holdeplads menes at kunne betale sig.

**Ingvard Jensen:** Til den højtærede Ministers Udtalelse vil jeg bemærke, at jeg ikke kan godkende den Logik, som den højtærede Minister vilde hævde er gjort gældende over for Tilskud til Havneanlæg. Jeg skal kun gøre to Bemærkninger. For det første kom Ministeren for hurtigt fra det med Tilskuddet til Havnen ved Ringkøbing Fjord, idet han, saa vidt jeg kunde forstaa, henregnede den til Vestkysthavnene. Det er ikke nogen Vestkysthavn, og den bliver det heller aldrig. Og hvad angaar Havnen ved Hou, saa ere de foreliggende Oplysninger saadanne, at ved det første Tilskud fra Statskassen fik de  $\frac{3}{4}$ , og nu ved Tilslægsbevillingsloven fik de ogsaa  $\frac{3}{4}$  af det Beløb, der krævedes. Den højtærede Finansminister talte om, at der paa anden Maade var givet Tilskud til disse Havneanlæg. Det fremgaar i det mindste ikke af de foreliggende Aktstykker, saa er der paa anden Maade privat gjort Anstrengelser for at faa Tilskud, er det ikke noget, der foreligger oplyst. Men jeg kan kun sige til dette, at det naturligvis er en Sag, som jeg forbeholder mig at komme igen med ad Aare, og jeg haaber da paa, at det tilsidst skal lykkes at faa saavel Finansudvalget som Ministeren til at indtage en anden Stilling dertil.

**Ordføreren (Jens Busk):** Skønt det ærede Medlem, der sidst talte, ikke er Bornholmer af Fødsel, er han alligevel en god Bornholmer, der hænger i som en Løve for at faa noget til de bornholmske Havne, og det fortænker jeg ham ikke i. Jeg har imidlertid ikke nogen Bemyndigelse til paa Udvalgets Vegne at gøre andet end anbefale Sagens Henvisning paa den Maade, at Staten yder Halvdelen. Vi have forhandlet denne Sag med Ministeren, og det er efter hans Udtalelse, vi henvise Sagen, men han stillede som Betingelse for, at han kunde tage imod Henvisningen, at det udtrykkelig blev nævnt her i Salen, at Vilkaarene bleve de samme som for Havne i Almindelighed, nemlig at de fik Halvdelen. At det ærede Medlem kæmper for at opnaa noget mere, fortæner jeg ham ikke i. Han er en udmærket Repræsentant for sin Valgkreds, han skal

nok se at skaffe dem noget, saa vidt det er muligt.

Over for de to Ændringsforslag, der ere stillede, vil jeg endnu kun sige, at Spørgsmaalet om Ladelund Landbrugsskole er blevet behandlet særdeles meget baade i Udvalget og sammen med Ministeren. Jeg kan ikke sige andet, end, at rent personligt har Sagen ogsaa min Sympati. Jeg kender jo ogsaa noget til Skolen, jeg finder, at det er meget uheldigt for den med dette Led, og jeg forstaa, at det kan koste den ikke saa lidt, naar den selv skal passe det. Efter de Bemærkninger, som den højtærede Minister kom med, er der maaske en anden Vej at gaa en Gang. Hvis Statsbanerne klage over, at der ikke bliver holdt lukket nok, og der er en saa ualmindelig stærk Færdsel til denne Skole, kunde der efter de Antydninger, som Ministeren kom med, ad anden Vej gives den en Godtgørelse, saa at den økonomisk kunde blive hjulpen. Derfor vil jeg anbefale de ærede Forslagsstillere at tage deres Ændring tilbage, thi jeg har ingen Bemyndigelse til paa Udvalgets Vegne at anbefale en Henvisning.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2 er det ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) sagde, at vi alene af den Grund — som det ogsaa staar i Betænkningen — at Sagen endnu ikke har været hos Ministeren, ikke have kunnet tage os af den. Ministeren udtalte jo nu for et Øjeblik siden, at han ikke kunde give synderlig Oplysning om Sagen, da den ikke har foreligget ham. Finansudvalget er nødt til at forlange, at en Sag skal gennemløbe de naturlige og rimelige Stadier, inden vi kunne foreslaa den henvist. Nu sige de to ærede Forslagsstillere, som jo ere meget ivrige for denne Sag, at det er meget beklageligt. Ja, men det kunde de have forhindret. Da de fik Andragendet sendt til Indbringelse og saa, at der manglede Svar fra Ministeren, kunde de have sagt til vedkommende Andragere: I maa sørge for, at den kommer til Ministeren først, thi først da er den moden til at komme til Finansudvalget. Havde de Herrer Indbringere gjort dette, vilde de have fremmet Sagen ikke saa lidt. Nu har Ministeren altsaa udtalt, at han vel ikke vil kunne modtage en Henvisning, fordi han ikke kender Sagen og ikke kan svare derpaa, da den ikke har foreligget for ham, men at han er villig til at lade den undersøge. Det forekommer mig, at det er alt, hvad de ærede Forslagsstillere i Øje-